

день пѣтъ онѣзи конто тѣ обычатъ. Направѣте прочее, благородныи, да ѣ са позволи да доде при мене.

— Желаніето ти ще са испълни, рече благочестивыйтъ благородень, и излѣзе тосъ часть съ събрата си.

Въ тѣзи мнута, второй единъ калугерь доде за да замѣни първыя, който бѣ дошълъ да исповѣда Павлина. Той са приближи до нея ѣ повтори истрыгытъ духовнишкы фразы. Павлина нищо не му отговори, но са молѣше вѣтрѣшно и призоваваше съ пламенна молитва великыя податель на помилованіето. И когато калугерьтъ сѣднѣлъ спокойно на стола си, наведе глава на гърдытъ си и заспа, Павлина безмълвна и услушлива са обърнѣ къмъ вратата ожидающа испълненіето на обѣщаніето на благородныя, който подирь малко са завърнѣ послѣдованъ отъ Жуана. Като са погледнѣхъ една друга, и Павлина и кърмилницата ѣ оставѣхъ безгласны, но осѣдената са хвърли на гърдытъ, конто бѣ сукала и пролѣ горчивы слзы. Почитающы послѣднето туй свижданье, братьята на Мира и на Милосърдіето са оттеглихъ. Обычай бѣ тоже щото свещеникътъ да оставя осѣденныя да са разговаря свободно съ онѣзи, на конто са позволяше да го посѣтътъ. Калугерьтъ слѣдователно нито са помръднѣ. Щомъ влѣзе Жуана той си полуотвори очытъ и пакъ зажумѣ като мърморѣше молитвы. А Павлина като си издигнѣ главата и впи голѣмытъ си и черны очы въ старата жена рече и съ голѣма любовь.

— Искашь прочее и ты ли да умрешъ ?

— Но подирь тебе само, отговори Жуана.

— Имашъ право; какво ще правишь сама тука.

— Не ли тѣй ? подтвърди строгата Жуана; като че за тѣзи жены, конто бѣхъ живѣли само чрезъ любовьта и за любовьта, вещественныйтъ животъ бѣше нищо безъ любовныя.

Послѣ стояхъ мълчелвы, като че немахъ що да при-